

Intuition del 3

Tilhører: Jeg har kendt clairvoyante, som er meget nøjagtige, når de kigger ind i fremtiden. Hvordan kan det være muligt, hvis de aflæser den aura, som er omkring mennesket i nutiden?

JJ: Det, jeg siger, er, at når de kontakter en afdød, så gør de det gennem auraen. Når de forsøger at læse fremtiden, så får de normalt informationerne fra deres egen aura, medmindre de forsøger at læse fremtiden for et andet menneske.

Tilhører: Er en person, som bruger psykiske evner, ikke nødt til at have en spirituel forbindelse for at nå den spirituelle verden?

JJ: Jo, men jeg har endnu ikke mødt en clairvoyant, som er virkelig præcis i sine forudsigelser.

Tilhører: Det har jeg, jeg har mødt clairvoyante, som har fortalt mig nogle grundlæggende ting, som fx at jeg ville blive lykkeligt gift.

JJ: Så tuner de ind på, hvordan du føler. Jeg har selv været hos nogle clairvoyante, og nogle af dem ramte hovedet på sømmet et par gange, og nogle gjorde ikke, men det er jo også sådan, at et ur, der ikke går, alligevel viser den rigtige tid to gange i døgnet; så man kan ikke bare tage en eller to af de ting, de har sagt – det er ikke en virkelig test. Der er en fyr et sted, som har lovet en million dollars til den, der kan bevise psykisme, og der er ingen, der har fået dem endnu. Det er da ret interessant.

Når vi udvikler psykisme, må vi indse, at vi ikke er 100 % korrekte. Men vi kan tune ind på vores følelser og udvikle vores forhold, og det er vigtigt at gøre, mens vi gennemgår denne særlige fase. Med hensyn til at forudsige fremtiden, så har jeg ofte forudsagt den – ikke ved at bruge psykisme, men ved at bruge min sunde fornuft. Man kender mennesker og deres reaktioner. Tag fx et menneske, som møder en potentiel partner, bliver vanvittigt forelsket og fuldstændigt mister perspektivet på, hvad der sker. Han kan slet ikke se, hvad der vil ske i morgen i deres forhold, mens du, som kender ham godt, kan se på ham og sige: "Hvis du gifter dig med denne person, så vil I ende med at hade hinanden i løbet af to måneder, fordi I er for forskellige, men du kan ikke se det nu, fordi du er så forelsket. Men når støvet lægger sig, så kan du ikke udstå denne person." Og det viser sig, at det er sandt.

Tilhørerne ler.

JJ: Du er ikke clairvoyant, men du kender denne fyr, og du ved, at pigen vil gøre ham sindssyg, når han vågner op og indser, at han var tiltrukket af andre grunde.

Tilhørerne ler.

JJ: Når et menneske er forelsket, og han virkelig gerne vil have, at det skal fungere, kan han slet ikke forudsige sin fremtid, og han er helt uvidende om, hvordan hans fremtid vil blive. Måske kan en god ven, som kender ham, fortælle ret nøjagtigt, hvad der vil ske. Efterhånden som mennesket udvikler sig gennem den psykiske verden, lærer han at skelne. Nogle mennesker lærer at være temmelig korrekte, fordi de kan forbinde sig med de Akasiske Optegnelser, og de befinder sig faktisk på det højere astrale plan. Det er lidt som et kalejdoskop – I ved, hvordan man kan vende og dreje det og se forskellige smukke mønstre? Det er

lidt på samme måde den clairvoyante ser det, når han ser ind i de Akasiske Optegnelser, og det er svært for ham at afgøre, om denne brik hører til i går eller i morgen, eller til det ene eller andet menneske. Han forudsiger ud fra det, han ser, og nogle gange vil han være virkelig tæt på sandheden, og andre gange vil han være milevidt væk fra den, og det er svært for ham at regne ud, hvorfor han ikke kan være korrekt hele tiden, for det ville jo være rart.

Det kræver en Mester at gå til de Akasiske Optegnelser og aflæse dem korrekt, og hvis et menneske er polariseret i følelsesverdenen, kan han ikke læse dem korrekt, men engang imellem vil han ramme plet. Jeane Dixon forudsagde fx mordet på Kennedy. Jeg læste ikke hendes forudsigelse, før det skete, men lad os gå ud fra, at hun opfangede denne begivenhed rigtigt. Jeg fulgte hendes karriere bagefter og læste alle hendes forudsigelser, og kun ca. 10 % af dem holdt stik. Hun må have set ind i de Akasiske Optegnelser og fået fat på mordet på præsidenten, men det betyder ikke, at alt andet, hvad hun siger, bliver korrekt.

Så ind imellem vil den clairvoyante, der benytter sig af psykisme, ramme plet, og det, de forudsiger, vil være imponerende for følelserne, så mennesker, som er polariseret i følelserne, vil være imponerede.

Mennesker, der er polariserede i følelserne, er altid mere imponerede over de clairvoyante, end mennesker, som er polariserede i det mentale, og det er, fordi de clairvoyante er gode til at tune ind på, hvordan man føler, og fordi de siger ting, som vores følelser kan lide at høre.

Jeg har engang overværet en clairvoyance til en person, som var stærkt orienteret i sine følelser. Jeg syntes ikke det, der blev sagt, gav nogen mening overhovedet, men personen syntes, det var vidunderligt, fordi det ramte ham lige på følelserne.

Så vi går igennem denne periode, hvor vi udvikler vores følelsesnatur, og det gælder ikke kun vores psykiske evner, men også vores evne til at tune ind på andre mennesker og udvikle vores følelsesmæssige intelligens. Vi har så hjerneaktivitet forbundet med det fysiske og vores følelsesmæssige intelligens forbundet med følelsesnaturen. Skuespillere er som regel meget intelligente følelsesmæssigt. Alec Baldwin er et godt eksempel på dette.

Alec Baldwin er en fyr med stærke følelser, og han har stor følelsesmæssig intelligens. Hans nærværelse er meget stærk; Barbra Streisand har ligeledes en stærk følelsesmæssig intelligens.

Tilhørerne: Tony Robbins?

JJ: Ja, han har en god følelsesmæssig intelligens, men han har også en god almindelig mental intelligens. Han er en god blanding. Hvis man læser, hvad disse følelsesmæssigt stærke mennesker siger, når de prøver at bruge logik, kan man se, at de slet ikke er særligt logiske. Men de har en kraftfuld følelsesmæssig intelligens, så når folk lytter til dem, rammes deres følelser på en meget positiv måde, og de kan mærke intelligensen der.

Folk på dette udviklingstrin har deres opmærksomhed rettet mod at udvikle deres astrale følelsesmæssige evner, og mange er meget gode til det. Mange skuespillere har meget høj og veludviklet følelsesmæssig intelligens. For det første må de lære at være følelsesmennesker, og for det andet tiltrækkes meget følelsesmæssige mennesker ofte af skuespillerfaget, fordi de virkelig kan vise deres følelser: græde, skrig og gøre alt muligt mærkeligt når de bruger deres evner for skuespil. Jo højere deres følelsesmæssige intelligens er, des bedre skuespillere er de.

Følelsesmæssig intelligens er virkelig god, når man gerne vil være populær og udvikle venskaber, især de

mere overfladiske, for mennesker tiltrækkes meget af dem, som er følelsesmæssigt intelligente. Så vi gennemlever altså denne periode, hvor vi udvikler vores psykisme og vores følelsesmæssige intelligens. Når vi så har udviklet dem til det maksimale, hvad er så det næste skridt? Der er et trin mere før intuitionen; er der nogen, der ved, hvad dette trin er?

Tilhørerne er stille.

JJ: Vi udvikler sindet, og for at udvikle det må man flytte sin opmærksomhed væk fra det følelsesmæssige. Det er derfor, at mange meget intelligente mennesker er følelsesmæssigt akavede. De har fjernet opmærksomheden fra det følelsesmæssige. Forestil jer Einstein på college – det store hår som han havde, mens alle andre redte deres hår tilbage. Han var sandsynligvis en stor nørd! Men som et højtudviklet menneske kunne han hente sin følelsesmæssige intelligens fra sin fortid, hvis han ville. Men hans opmærksomhed var så meget på sindet, at han sikkert var en stor nørd, mens han gik i de små klasser og i high school.

Man kan forestille sig mennesker, når de er unge. Disse mennesker flytter deres opmærksomhed væk fra deres psykiske evner, deres empati og deres følelsesmæssige selv, således at hele deres følelsesmæssige selv nærmest falder i søvn, og de placerer det under bevidsthedens tærskel, og så udvikler de sindet - hvordan man begrunder, hvordan man tænker, hvordan man bruger visdom, og det er noget andet end hjerneaktivitet. Mange mennesker kan ikke skelne mellem hjerneaktivitet og sindets aktivitet. Hvad er forskellen på de to?

Kan mennesker med god hjerneaktivitet og andre med en god mental aktivitet få samme karakterer i skolen?

JJ: Hvis man har god hjerneaktivitet, betyder det, at man har en hjerne, som er i stand til at huske godt og fungere godt, så når man har god hjerneaktivitet, kan man sige, at man har en god computer, som vil gøre, hvad man beder den om. Man kan give en computer til én, som lige er begyndt at lære om computere, og man kan give den til én, som er ekspert i computere. Hvis opgaven er enkel, vil de sikkert klare det lige godt, men hvis de skal gøre noget virkelig kompliceret, så vil computereksperten klare sig bedst.

Hvis vi er heldige at blive født med en velfungerende hjerne, som får masser af ilt, betyder det ikke så meget, hvor udviklet man er; man kan læse siden, huske hvad der stod på den og derefter udføre multiple choice testen og give de rigtige svar. Det er blot at huske og skrive ned, hvad man huskede. Så hukommelsen er simpelthen hjerneaktivitet og har ikke noget at gøre med sindet, følelsesmæssig intelligens eller andet – kun den fysiske hjerne. Så skolernes karakterer i dag er ikke et udtryk for intelligens, hvis de kun gives ud fra materiale, som man har husket. At huske noget viser ikke, hvordan man har forstået det, eller hvordan man kan anvende det.

Det var en af de ting, der undrede mig i skolen og sandsynligvis grunden til, at jeg kom til denne konklusion, for jeg var aldrig god til at huske til en test. Jeg tænkte ved mig selv: det her er så ubrugeligt, for selv om jeg lærer det udenad, så har jeg glemt det om et par dage. Hvorfor lærer de os ikke noget, som vi derefter kan anvende? Sådan tænkte jeg altid i skolen – vi bruger aldrig det, vi lærer. De fodrer os kun med materiale, som vi skal huske, og de fleste, som lærer det udenad, glemmer det igen.

Min kone, Artie, fik meget bedre karakterer end mig, da hun gik i skole. Hun har en god korttidshukommelse, og jeg har en god langtidshukommelse. Jeg kan huske ting, som jeg læste for 40 år

siden. Det er sjovt med Artie, for vi kan se en film, og et par måneder senere vil hun gerne leje den samme film igen, og så siger jeg: "Jamen kære Artie, vi HAR allerede lejet den film."

Tilhørerne ler.

Wayne fra tilhørerne: Pas på nu, hun skal nok huske det, når I kommer hjem!

Tilhørerne ler igen.

JJ: Så spørger hun mig, om hun kunne lide den; og jeg siger: Ja, du kunne lide den ret godt, og jeg kan huske, hvad du sagde om den!

Tilhørerne ler.

JJ: Hun har en god korttidshukommelse, men hendes langtidshukommelse er fabelagtig, når det gælder om at huske, hvad jeg har gjort forkert!

Tilhørerne ler.

JJ: Af en eller anden grund er det indbygget i den kvindelige natur! Der er visse ting, som de aldrig glemmer! Men når hun og jeg bruger begge vores hukommelser sammen, så fungerer det godt!

Når man tager en test i skolen, og man har en god korttidshukommelse, så klarer man sig ganske godt. Sædvanligvis når jeg lærer noget og får det ind i hukommelsen, så husker jeg det resten af livet, men det kræver en del arbejde af mig at få det gemt i hjernen, men når det først er der, så bliver det der. Artie har en god korttidshukommelse, så hun fik næsten altid topkarakterer i skolen. Hun blev oppe hele natten og terpede og fik gode karakterer i testen næste dag.

Så testene i skolen fortæller os grundlæggende, hvordan vores hjerne fungerer. De tester ikke vores evner, og det er et område, der bør ændres i vores uddannelsessystem.

Copyright by J J Dewey